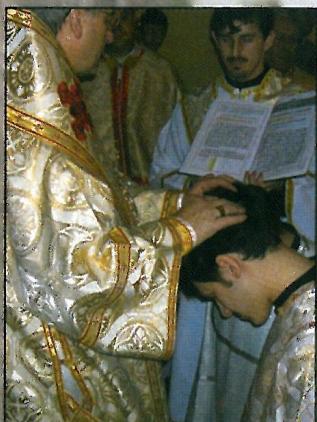

Prameň

Časopis gréckokatolíckych bohoslovcov Ročník XI. 1/2006

Postriženije

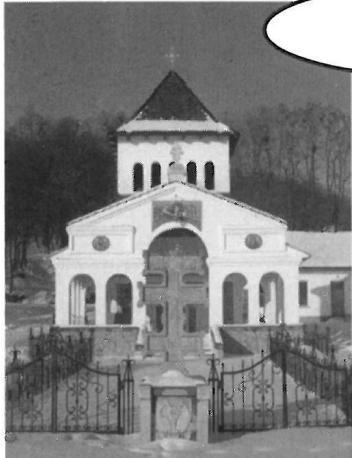
Návšteva Ukrajiny

**Krížupoklenná
nedel'a**

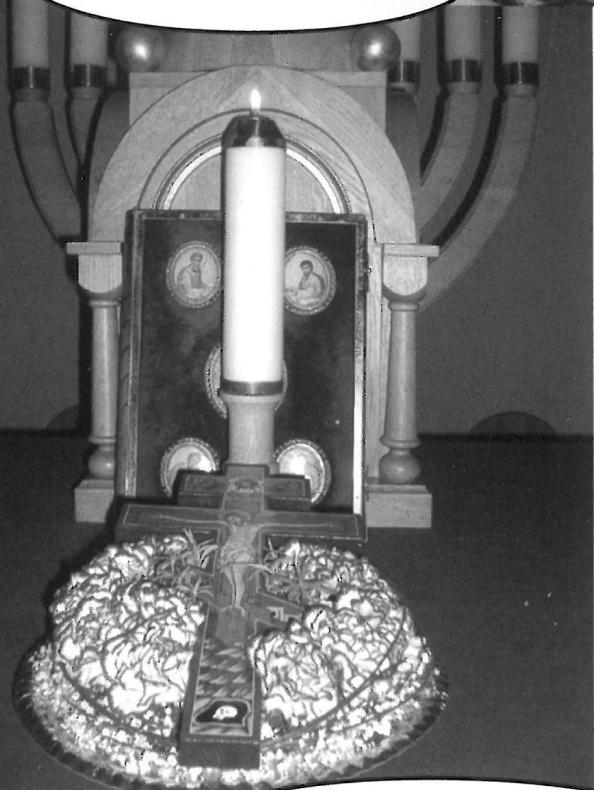
Univ

Výlet šiestakov

Postriženie

Vyloženie kríža

Štvrtáci v Unive

Prvácky výlet

Obsah

Bleskovky	4 – 5
Dejiny seminára	6 – 8
Naši šiestaci	9 – 18
Tretia pôstna nedelia	19 – 21
Štvrtáci v Unive	21 – 23
Z nášho života	24 – 25
Akcia UA	27 – 30
Púť do Osturne	32 – 33
Zábavná stránka	34 – 36

5. 11. 2005 Bratia druháci košického exarchátu prijali v michalovskom chráme Zoslania Svätého Ducha z rúk vladyku Milana Chautura posvätené podriasisniky.

6. 12. 2005 Aj k nám zavítal svätý Mikuláš. Po modlitbe akatistu k tomuto svätcovi prišiel vladyka Mikuláš so svojím sprievodom k nám. Slávnostného programu sa

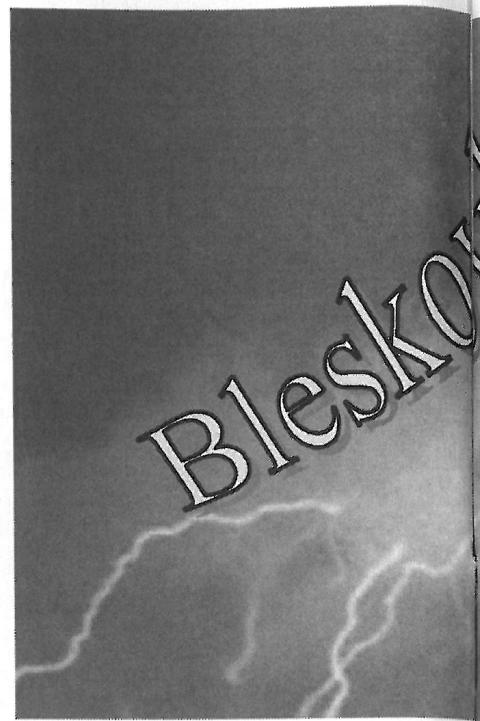
zúčastnili okrem vladyku Mikuláša aj obaja naši vladkyvia: vladyka Ján a vladyka Milan.

16. – 17. 12. 2005 Pred odchodom na prázdniny sa uskutočnila naša posledná duchovná obnova v starom roku. Túto obnovu viedol o. Igor Suchý. Hlavnou tému bola modlitba.

7. 12. 2005 V tento deň prijali posvätené podriasisníky bratia druháci prešovskej eparchie z rúk vladyku Jána Babjaka. Zároveň vladyka udelil aj nižšie svätenie – postriženie.

19. 12. 2005 zostal seminár opustený. Po svätej liturgii a raňajkách sme sa rozložili na vianočné prázdniny do svojich domovov a farností.

15.1.2006 Skoro po mesačnej pauze sa znova zaplnili seminárske chodby.

16.1.2006 Začína „krutá realita“ – skúškové obdobie.

18.1.2006 Po svätej liturgii sme vladykovi Jánovi Babjakovi odovzdzali dar z príležitosti tretieho výročia jeho intronizácie. Potom nasledovalo svätenie izieb, ktoré vykonal otec synkel Peter Pavol Hal'ko OSBM.

7. 2. 2006 Náš s e m i n á r n a v š t í v i l p r o f e s o r C o n s t a n t i n S i m o n, SJ. Páter nám prednášal o východných obradoch.

20. – 21. 1. 2006 sa uskutočnila prvá tohto ročníka duchovná obnova, ktorú viedol o. Ján Karas.

20. 2. 2006 Zasa sme po dlhšom čase zasadli do školských lavíc.

17. – 18. 3.2006 Marcová duchovná obnova bola trochu nezvyčajná. Viedol ju páter Ján Benkovský, SJ. Zamýšľali sme sa nad sviatostou zmierenia.

21. 1. 2006 Zúčastnili sme sa ekumenickej bohoslužby v rámci týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Po nej nasledovala panychída za obete vojenského leteckého neštastia.

17. – 18.2.2006 Duchovnú obnovu v mesiaci február viedol otec Igor Suchý. Tento mesiac sme sa venovali Božiemu slovu.

Pripriavili: Martin a Peter

Kňazský seminár za pôsobenia biskupa P. P. Gojdiča

(pokračovanie z minulého čísla)

Prišiel tragickej deň likvidácie gréckokatolíckej cirkvi na tzv. „Prešovskom sobore“ 28. apríla 1950. Bohoslovecká akadémia spolu s kňazským seminárom ukončila svoju požehnanú činnosť násilným likvidovaním. Skoro všetci študenti boli vyvezení do táboration, v ktorých prežili nelahký život. Samozrejme tento ľažký údel znášali kňazi aj profesori, ktorí sa nepodriadili násilnej pravoslavizácii. Aj keď niektorí boli prepustení z táboration a väzníc, nemohli sa vrátiť na Slovensko, a keď sa už vrátili, boli šikanovaní a prenasledovaní komunistickým režimom.

Seminárna budova prepadla v prospech mesta a neskôr na ňu získala vlastnícke právo pravoslávna cirkev.

Politické zmeny v roku 1968 prispeli k obnoveniu gréckokatolíckej cirkvi, ale nie do takej miery, aby mohla znova formovať svojich kňazov vo vlastnom seminári. Bola veľká potreba kňazov vo farnostiach, ktoré opäť mohli vyznávať svoju vieru. Cirkev utrpela veľkú stratu kňazov, lebo z 340 kňazov pred rokom 1950 sa do pastorácie vrátilo iba 160. Starší a chorí kňazi spravovali 2 - 3 farnosti.

Mnohí mali obavy o budúnosť našej cirkvi, ale teraz vidíme, ako obdivuhodne sa Boh staral o cirkev, že „nevyrkvácala“, ale naopak, pribúdali povolania. Aj toto utrpenie cirkvi prinieslo rast novej generácie kňazov, aj keď na začiatku v obmedzenom počte.

Od roku 1968 bolo povolené štátom vstupovať do seminára a na Bohosloveckú fakultu v Bratislave, do centrálneho seminára pre všetky biskupstvá Slovenska.

Bolo požehnaním pre cirkev na Slovensku, že v roku 1968 - 1969 sa prijalo mnohonásobne viac seminaristov do seminára aj pre našu cirkev. Potom sa určil tzv. numerus klausus, a do seminára sa znova prijímal obmedzený počet za jednotlivé biskupstvá Slovenska. Boli prijímaní v priemere za jednotlivé biskupstvá 2 - 4 seminaristi.

Obnovenie seminára v roku 1990

Skutočná sloboda pre našu cirkev začala po nežnej revolúcii v roku 1989.

Cirkev sa začala obnovovať a spokojnejšie dýchať po vymenovaní Mons. Jána Hirku za sídelného biskupa v Prešove a taktiež pomocného biskupa Mons. Milana Chautura.

V roku 1990 bol obnovený kňazský seminár v Prešove v budove bývalého sirotinca a kláštora SSNPM, ktorý 18 rokov užívala pravoslávna cirkev pre účely seminára a fakulty.

Prvým rektorm po 40. rokoch bol Vasil Kormaník, absolvent Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty UK. Mesto odovzdalo budovu v stave, ktorý nevyhovoval pre seminaristov, ktorí prišli z Bratislavы, preto bolo nutné budovu rekonštruovať, ale čas na rozsiahlu rekonštrukciu bol veľmi krátky na to, aby mohli byť ubytovaní 45 seminaristi, ktorí už prišli do Prešova a chceli pokračovať v kňazskej formácii a zároveň aj v štúdiách na fakulte.

Nový školský rok 1990 – 1991 sa otvoril 3. novembra 1990 a seminaristi mohli byť ubytovaní v obnovenom objekte bývalého sirotinca na Sládkovičovej 23 v Prešove. Po roku pôsobenia rektora v seminári bol z tejto služby prepustený.

V roku 1994 sa začala rozsiahla rekonštrukcia seminára, ktorá trvala dva roky. Seminaristi boli ubytovaní na dvoch miestach, v budove bohosloveckej fakulty a na Kmeťovom stromoradí - budova učiteľského ústavu. Rekonštrukčné práce s nadstavbou jedného poschodia boli financované z prostriedkov zahraničných sponzorov. Práce boli ukončené pomerne načas, takže nový akademický rok sa začal súčasne s celou univerzitou UPJŠ, 23. septembra 1996. Od roku 1990 do roku 2005 bolo v kňazskom seminári formovaných 284 bohoslovcov.

Naša cirkev znova ožila z veľkého utrpenia našich biskupov, kňazov, kňazských rodín i veriacich, a nevymrela, ale naopak začala mohutne rásť, čo je evidentné

i na mnohých povolaniach do kňazskej služby. Pevne veríme, že naši blažení biskupi, mučeníci pre vieru, sa prihovárajú pred trónom Najvyššieho. Boh nedá zahynúť tým, ktorí v neho dôverujú. Pevne veríme, že dobrotivý Pán bude nadalej vzbudzovať v mladých ľuďoch túžbu zasvätiť svoj život Bohu a slúžiť mu nezištne, obetavo a verne.

Vasil Kormaník, rektor seminára

Ked' chýba rodič

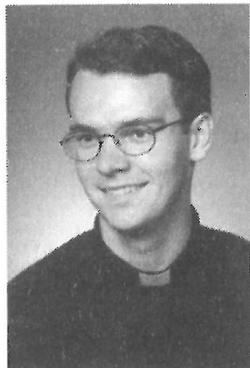
Ked' chýba rodič ...

Existuje len jediné meno, ktoré sa vyslovuje vždy s úctou, iba jediná láska, ktorá trvá večne. Máme iba jednu mamu, a ked' umrie, nikto ju už nemôže nahradíť. Prvé slovo, ktoré som vyslovil, bolo „mama“. Mamina ruka ma stále viedla. Stačí jedno jediné slovo a ústa máme plné slov. Vedel som, že keby ma hned' všetci nenávideli, ona ma bude vždy milovať, keby ma hned' všetci opustili, ona bude stáť pri mne. A nech by ma aj spravodlivo odsúdili, ona ma aj tak prijme naspäť. Ked' budú na mňa plúť, mama jediná ma bude bozkávať – iba preto, lebo je to mama. Viem pochopiť tých, ktorí pláčú, lebo ju už stratili. Ich slzy nie sú bezdôvodné, smrť im vzala príliš veľ'a.

Láska otca a matky hreje veľ'a detí, a predsa mnohým z nich chýba jeden alebo druhý rodič, niekedy dokonca obidvaja. Jedni sa narodili, aby šťastne žili, iní aby trpeli. Jedni umierajú od hladu, iní sa prejedajú. Kde je sloboda, tam je aj otroctvo. Vedľa šťastných žijú nešťastní, krásavci kráčajú vedno s ošklivcami, dobrých aj zlých hreje to isté slnko. Je tu pravda aj lož, hoci nikdy nemôžu existovať spolu. Všetci ľudia sú rovnakí – a pritom také veľké rozdiely existujú medzi nimi. Hovorí sa o spravodlivosti, no jej dvere sú zamknuté, hovorí sa o mieri, a stále sa bojuje. Sme spojení všemožnými vzťahmi, a predsa sme často sami. Vymysleli sme toľko vecí, ale sami pre seba sme tým najväčším tajomstvom.

Petik

Noví služobníci v Pánovej vinici

Ladislav Baran

1. Plány do budúcnosti?

Zatiaľ otvorené, ale najpravdepodobnejšie ďalšie štúdiá.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Najsilnejším a zároveň najkrajším zážitkom, ktorý si zo seminára odnášam, je spoločenstvo bratov. Vďaka vám všetkým.

František Sochovič

1. Plány do budúcnosti?

Snažím sa vystríhať toho, aby som si nerobil vzdušné zámky – vlastné predstavy, aj keď nejakú víziu je potrebné mať. To najbližšie, na čo sa pripravujem, je vstup do manželstva a prijatie kňazstva. Všetko, čo príde potom, bude zrejme

tak iné oproti tomu, čo som doteraz zažil, že naozaj nechcem veľmi predbiehať. V srdci mám túžbu hľadať Boží zámer so mnou a napĺňať ho. Pritom všetkom sa stotožňujem s výrokom, ktorý jeden z mojich

spolubratov nezabudne povedať nikdy, keď je reč o niečom budúcom, vždy povie:
„Ked' dožijeme.“

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Ak táto otázka znamená, či nel'utujem, že som vstúpil do seminára, nel'utujem.
Ak sa pýtate na to, či by som išiel na ďalších 6 rokov do seminára, tak je to pre
mňa zvláštna otázka, nad ktorou som nikdy nerozmýšľal.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Aj ked' to znie divne, najkrajšie seminárske chvíle boli pre mňa strávené na
ihrisku. Nie že by som bol dobrý futbalista, ale tam som sa rád chodil modliť.
Tam išiel môj vzťah s Pánom na hĺbku.

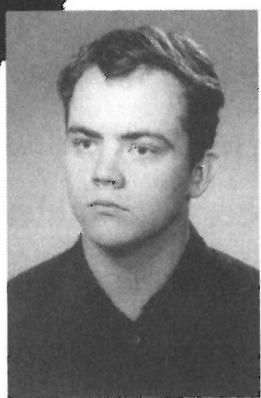
Martin Laban

1. Plány do budúcnosti?

Pastorácia, a to presne tam, kde to odo mňa bude
vyžadovať Ten, ktorý ma povolal a môj
vladyka.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

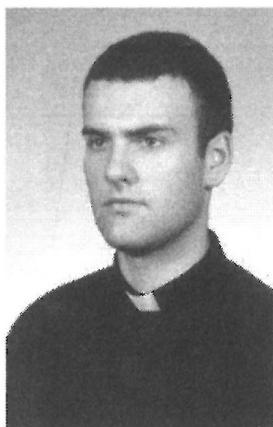
Človek
nevýhodnosti
som vstúpil.

nevstupuje do seminára kvôli výhodnosti či
podmienok, ale kvôli povolaniu, teda určite by

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Najkrajším zážitkom bola pre mňa duchovná obnova s vladykom Hlibom v 4.
ročníku, ale aj celý pobyt v seminári je pre mňa zážitkom, na ktorý nikdy
nezabudnem.

1. Plány do budúcnosti?

Pastorácia medzi Rusími.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Určite áno.

Ivan Barna

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Bolo ich veľ'a. No najkrajší mám z blahorečenia nášho biskupa Pavla Petra Gojdiča v Ríme.

1. Plány do budúcnosti?

S Božou pomocou byť' pokorný a svätý kňaz, ktorý bude mať' na prvom mieste starosť' o spásu svojej vlastnej nesmrteľnej duše a spásu nesmrteľných duší, ku ktorým budem poslaný.

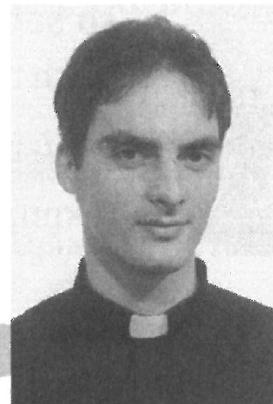
2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

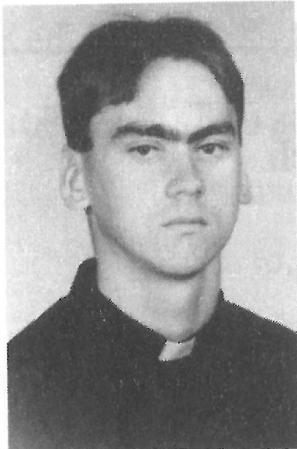
Áno, a veľmi rád, bez rozmyšľania.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Duchovná obnova a stretnutie s o. Suarézom.

Martin Belas

Ján Bočkaj

1. Plány do budúcnosti?

Byť tam, kde budem poslaný,
a robiť všetko čo najlepšie,
podľa svojich možností
a schopností.

**2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok,
aké boli, ešte raz?**

Áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Sú to chvíle strávené v modlitbe.

Igor Čikoš

1. Plány do budúcnosti?

Rád by som pokračoval v štúdiách. A čo ďalej? Túžim byť v pastorácii pre Rómov.

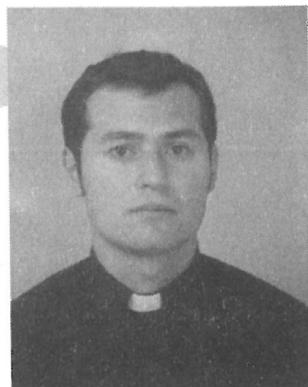
**2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok,
aké boli, ešte raz?**

Určite život v seminári je jedno požehnanie – samozrejme, ak to tak prijem.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Tých najkrajších zážitkov bolo veľa. Pre mňa osobne to bol čas cez duchovné cvičenia na Bystrej pred dvoma rokmi, a spoločenstvo bratov pri modlitbe.

Matej Fečko

1. Plány do budúcnosti?

Práca a štúdium jazykov.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Jakubova liturgia.

Ján Makaj

1. Plány do budúcnosti?

Hľadajte teda Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše (Mt 6, 33).

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Každá modlitba bola pre mňa zážitkom, ale najkrajšie chvíle modlitby som prežil spolu so skupinou zboru vo Lvove.

M. Stul'ak

1. Plány do budúcnosti?

Oženiť sa, misijná pastorácia.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Myslím, že áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Ktorýkolvek zážitok s bratmi z dvanásťky.

1. Plány
Ked'že

dievča,

do budúcnosti?

som v poslednej dobe pocítil aj povolanie k sviatosti manželstva, túžim nájst' si ak to bude Božia vôle, a potom prijať sviatostné kňazstvo, a žiť nadalej pre blíznych, pre farnosť a tiež zodpovedne viest' ľudí k spáse.

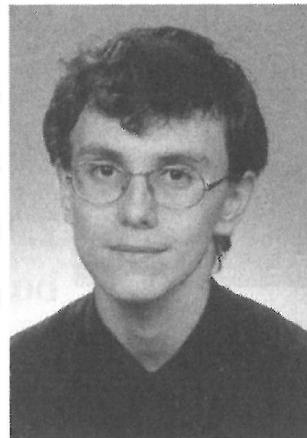
Miroslav
Demjanovič

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Ked' som po prvý raz vstúpil do kňazského seminára, mal som svoju predstavu, akí by mali byť bohoslovci, seminárny poriadok, predstavení... Ale moja predstava sa po týždni času, stráveného v seminári, rozpadla. A teraz viem určite, že by som do seminára prišiel, ale s tým rozdielom, že by som si nevysníval bohoslovcov, predstavených, akí majú byť – a akí nemajú byť..., lebo viem, že tak, ako to je a to vie Boh, je najlepšie. Lebo Boh nás chce formovať, a to aj práve cez tých ľudí, ktorých odsudzujem, ktorí sú mi nesympatickí, a chce nás formovať cez situácie, ktoré nám nie veľmi voňajú.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Bolo ich viac. Pamätám sa, keď po prijatí nižších svätení, asi po týždni, prišiel za mnou spolubrat Matej a povedal mi. Zajtra pôjdeš rozdávať prijímanie do nemocnice. A tak začala moja malá služba rozdávania Eucharistie ľudom s rôznymi tŕažkostami. Na moje prekvapenie som nemal problém porozprávať sa s chorým, ak som cítil, že to potrebuje, a reagovať na jeho problém; možno ho krátko povzbudiť Božím Slovom.

Vladimír Geletka

1. Plány do budúcnosti?

Najprv zvládnut' štátne a obhájiť diplomovú prácu. Potom sa oženiť, tak príde diakonát a sviatosť kňazstva. Nasledujú primície a moja prvá farnosť.

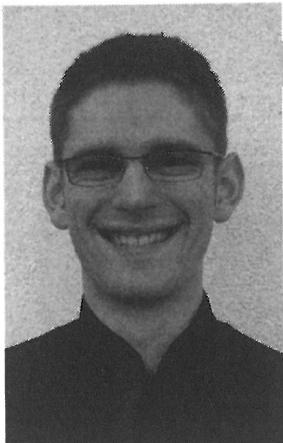
2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Seminár som už skončil, takže nepotrebuju tu ísť ešte raz. Ak by som stál na začiatku formácie, tak by som šiel.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Zo spoločnej lyžovačky na Regetovke.

Marek Novický

1. Plány do budúcnosti?

„Ak chceš rozosmiať Boha, povedz mu o svojich plánoch.“

A v mojom živote to obzvlášť funguje.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Samozrejme.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Pre môj duchovný život bolo najkrajším zážitkom vkladanie rúk vladyku Jána pri mojom ustanovení na diakona.

1. Plány do budúcnosti?

Pastorácia.

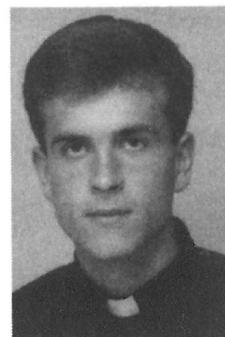
2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Áno.

Štefan Kucer

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Tých zážitkov je veľa. Najkrajší zážitok mám, keď tu bol o. Suaréz, keď som mohol prežiť silu modlitby a znovuobrátenia.

No a taký zážitok zo života v seminári bol vtedy, keď som na maďarskej hranici otvoril cestovný pas a zistil som, že nie je môj, no a nikto mi nechcel veriť, ani keď som vystupoval z autobusu. Vtedy som sa smial aj sám zo seba.

Rastislav Varga

1. Plány do budúcnosti?

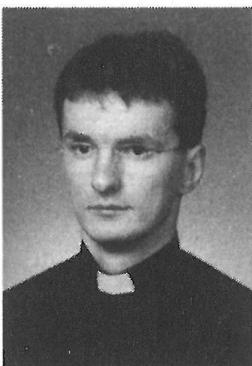
„Budúcnosť je jasná, budúcnosť je ... Ježiš“. Po skončení seminárnej formácie by som chcel ďalej pokračovať v príprave na školskú pastoráciu, jednak vyučovaním náboženstva, ale tiež aj štúdiom matematiky.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Určite áno. Pán povoláva ... Ja len odpovedám. „A ten, ktorý povoláva, je verný.“

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Požehnaný čas som prežil na našom poslednom ročníkovom výlete v Telgárte, avšak nezabudnutel'né a ničím nenahraditeľné boli pre mňa chvíle strávené v osobnej modlitbe v kaplnke.

Peter Olšavský

1. Plány do budúcnosti?

Nemám žiadne extra plány. Chcem sa len snažiť byť použiteľným nástrojom Božím.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Každý deň sa odohralo niečo nezabudnutel'né, ale aj tak najkrajší zážitok v seminári som prežil s o. Suarézom.

Peter Halgaš

1. Plány do budúcnosti?

Viem, že Boh sa o mňa stará a má so mnou svoj plán. Chcem byť poslušným služobníkom a plniť jeho vôle.

2. Vstúpil by si do seminára za tých podmienok, aké boli, ešte raz?

Áno.

3. Aký najkrajší zážitok zo seminára si odnášaš so sebou?

Prednášky a modlitby s o. Fernandom

Suarézom, a tiež modlitba spevom s dvanásťkou v rôznych častiach sveta.

Pripravili Martin, Kamil a Peter

O skúškach ...
O skúškach ...

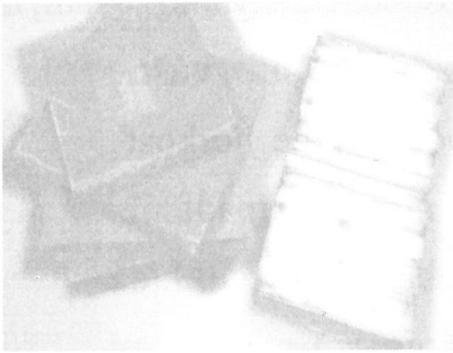
*Úbožiak zavolał a Pán ho vyslyšał a vyslobodił ho zo všetkých tiesní.
(Ž 34,7)*

Tak ako každý vysokoškolák, aj ja som cez túto zimu absolvoval skúškové obdobie. Bolo o to zvláštnejšie, že som prvák a ešte som také niečo v živote nezažil. No nechcem tu v nasledujúcich riadkoch písat' o tom, že to bolo pre mňa nové, ale o tom, ako sa Boh skutočne stará.

Ako správny študent som sa aj ja snažil vždy na každú skúšku poctivo pripraviť. Kedykol'vek sa môže stať, že sa človeku nechce. Tak aj mňa časom premohla lenivosť a učenie išlo bokom. Ale vždy som sa snažil, ako som najlepšie vládal. Pred každou skúškou som sa v našej seminárskej kaplnke dosť dlho modlil za to, aby som si vytiahol otázku, na ktorú budem vedieť odpovedať, a aby ma Boh zbavil strachu, s ktorým

som mal vždy menšie starosti. Volal som k nemu ako ten úbožiak. No neviem ako, ale bolo to v tom úžasné, že táto moja modlitba bola takmer vždy vypočutá. Akonáhle som vošiel do miestnosti, kde sa skúšalo, tento strach zo mňa spadol. Taktiež otázky som si vytiahol v podstate také, aké som si želal. Potom som odpovedal s takým pokojom, ako keby to niekedy nevyzeralo ako skúška. Najprv som si ani poriadne neuvedomil, že to je naozaj tak. Nato som prišiel až po istom čase.

Dnešný človek by možno povedal, že to bola náhoda či osud. No ja som si naozaj istý, že to bolo Božie riadenie a jeho mocná ruka, ktorá ma chránila. Verím, a som o tom presvedčený, že ak sa niekto spoľahne na Boha, tak on ho naozaj nesklame, a naozaj mu dá to čo chce, ak je to potrebné pre jeho spásu.

Stanislav, 1. ročník

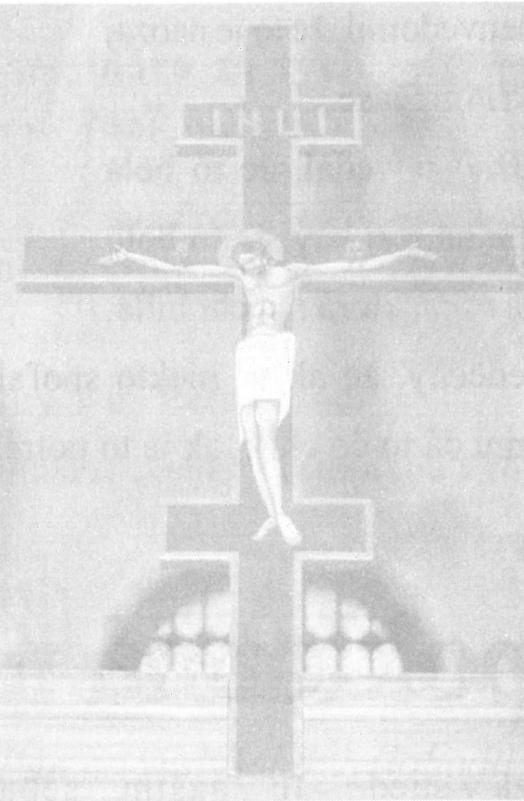
Krížupoklonná nedel'a

Táto nedel'a sa nachádza v strede Veľkého pôstu. Na jednej strane fyzické a duchovné úsilie, ak je seriázne a trvalé, začína byť citel'né, jeho bremeno je ľažšie, naša únava evidentnejšia. Potrebujeme pomoc a povzbudenie. Na druhej strane znášajúc túto únavu, dosiahnúc až tento bod stúpania, začíname vidieť koniec nášho putovania a paschálne lúče naberajú na svojej intenzite. Veľký pôst

je naším sebaukrižovaním, našou skúsenosťou, aj keď vzhľadom na svoju povahu obmedzenou, plnením Kristovho prikázania, ktoré počujeme v čítaní z evanjelia tejto nedele: „*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž a nasleduje ma*“ (Mk 8, 34). Avšak nemôžeme zobrať svoj kríž a nasledovať Krista, ak neprijmem jeho kríž, ktorý On prijal kvôli našej spáse.

V tento deň, na Tretiu pôstnu nedelu, slávime poklonu čestnému a životodárnemu Krížu, a to z tejto príčiny: štyridsaťdňovým pôstom sme istým spôsobom aj my ukrižovaní, umŕtvujeme v sebe vášne a pocitujeme horkosť, slabneme a upadáme. Tu sa nám predkladá čestný a životodárny Kríž, aby nás chránil a posilňoval, pripomínal nám utrpenie nášho Pána Ježiša Krista a upevňoval nás. Ked' sa náš Boh dal za nás ukrižovať, o koľko viac treba tak robiť nám kvôli nemu? Predstava utrpenia Vládcu a spomienka naň i nádej zmierňujú naše bolesti skrze slávu Kríža. Tak ako náš Spasiteľ vystúpil na kríž a bol oslávený cez pohrdanie a bolest', tak treba robiť i nám, aby sme boli oslávení spolu s ním, aj keď nikdy netrpíme nič stiesňujúce.

Inými slovami: tí, čo sa vydali na dlhú a namáhavú cestu, sú zmorení únavou. Ak

niekde nájdú tienistý strom, trochu si sadnú a odpočinú si, a potom akoby omladli, odchádzajú na ďalšiu cestu. Tak aj tu, v tomto pôstnom čase, na únavnej a namáhavej ceste zasadili svätí Otcovia životodárny Kríž, ktorý nám poskytuje úľavu i ochranu, a robí odvážnymi a šikovnými tých, čo sa namáhajú v ďalšej práci.

Ako je to aj pri cisárovom príchode: najprv ho predchádzajú jeho symboly a žezlá. Až potom prichádza sám, tešiac a radujúc sa z víťazstva, a spolu s ním sa radujú i poddaní. Tak aj náš Pán Ježiš Kristus. Chcel ukázať svoje neotrasiteľné víťazstvo nad smrťou a v sláve prejsť v deň vzkriesenia. Najprv však poslal svoje žezlo, kráľovský znak, životodárny Kríž, aby nás potešil a naplnil radosťou a pripravil nás, ako je len možné, na prijatie Kráľa, aby sme mohli jasavo chváliť Vítaza. Toto sa uskutočňuje

v týždni uprostred Svätej štyridsiatnice, lebo ona sa podobá horkému prameňu pre súženie, bolest' a smútok vyplývajúce z pôstu. Ako vtedy Boží Mojžiš vložil drevo do stredu prameňa a osladil ho, tak aj Boh, ktorý nás previedol cez duchovné Červené more od faraóna, životodárnym drevom čestného a oživujúceho Kríža, osladzuje horkosť štyridsaťdňového pôstu a potešuje nás ako tých, čo prebývali na púšti, kým nás svojim vzkriesením nepriviedie k duchovnému Jeruzalemu.

Kríž sa nazýva drevom života a naozaj ním je. Strom života bol vysadený uprostred raja. Podobne aj svätí Otcovia zasadili drevo Kríža doprostred Svätej štyridsiatnice. Zároveň spomínajú na Adamovo lakomstvo a jeho oslobodenie drevom Kríža.

Jeho silou, Kriste Bože, aj nás ochráň od pokušení zlého a učiň nás hodnými pokloniť sa tvojim božským strastiam a oživujúcemu vzkrieseniu, keď sme prešli štyridsaťdňovú pút', a zmiluj sa nad nami, lebo ty jediný si dobrý a miluješ nás. Amen.

Z Pôstnej triódy spracoval Peter

Návšteva Svjatouspenskej univskej lavry

Hlbokou túžbou poznáť čosi, čo tu u nás na Slovensku nie je prítomné - východné mníšstvo - sme sa vydali na cestu na Ukrajinu do Svjatouspenskej univskej lavry.

Naše putovanie začalo v pondelok okolo ôsmej večer prekročením slovensko-ukrajinskej štátnej hranice v Užhorode. Po krátkom čakaní v Užhorode sme sa nočným vlakom začali približovať k nášmu cielu. Ráno o pol ôsmej sme boli vo Lvove. Celý utorok sme využili na prehliadku mesta, jeho pamiatok a skrytých zákutí. Okrem množstva gréckokatolíckych a pravoslávnych chrámov je vo Lvove aj značný počet rímskokatolíckych kostolov a katedrála arménskej cirkvi, ktorej prítomnosť vo Lvove sa datuje už od 13. storočia.

Cesta z Lvova do Univa, dlhá asi 40 km, nám trvala niečo vyše hodiny. Po

namáhavom výstupe zasneženou a šmykľavou cestou hore dedinou, sme sa okolo pol šiestej ocitli pred bránami monastiera.

Univský monastier je jedným z najstarších centier kultúry a duchovnosti. Mníšsky život na tomto mieste siaha až na začiatok 13. storočia. V 16. storočí bol monastier spustošený počas vpádu Tatárov. Avšak už v druhej polovici toho istého storočia Alexander Vaňko Lahodovský ho opäť obnovil a vybudoval. Staré záznamy hovoria, že šľachtic Lahodovský vážne ochorel. Ten modliac sa mal videnie. Zjavila sa mu Presvätá Bohorodička a ukázala mu miesto, na ktorom sa môže vyliečiť. Bol tam prameň, ktorý vyviera blízko zničeného monastiera. Ako podčakovanie za svoje zázračné uzdravenie obnovil chrám a monastier. Tento chrám a mníšske kélie sa zachovali až do dnešného dňa.

V chráme monastiera sa nachádza ikona Presvátej Bohorodičky známa početnými zázrakmi. Po strašnom tatárskom pustošení a spálení drevenej cerkvi ju našli nepoškodenú v rumovisku. V súčasnosti žije v Univskom monastieri spolu s igumenom 38 mníchov a poslušníkov - novicov. Ich čas je rozdelený na 3 rovnaké časti (po 8 hodín): modlitba, práca a odpočinok. V súlade so starobylou mníšskou tradíciou sa mnísi modlia úplné cirkevné pravidlo, to znamená večiereň, povečerie, polnočnicu, utiereň, liturgiu a časy.

Náš príchod do monastiera, napriek tomu, že neboli naplánovaný na túto hodinu, zapadol do udalostí, ktoré sa odohrávali v chráme. Spoločenstvo mníchov prijímal medzi seba nového brata. Igumen postrihnutím vlasov a odovzdaním podriásnika, opasku a skufie (čiapky) viditeľným spôsobom vyznačil novica pred svetom. Po

jednoduchej, ale chutnej večeri (mnísi jedia mäso len na veľké sviatky), nás o. Jozef Maxim, mních Univskej Lavry a bývalý špirituál nášho seminára, ubytoval v ubytovni pre pútnikov.

Nový deň začal veľmi sviatočne, napoko na tento deň pripadol sviatok Stretnutia Pána (na Ukrajine sa používa juliánsky kalendár). Po utierni, prvom, treťom a šiestom čase, začala liturgia, na ktorej sa zúčastnilo veľké množstvo ľudí z dediny a okolia. Po liturgii nasledovalo posvätenie sviečok a myrovanie. Po raňajkách nám o. Jozef ukázal dedinu a areál monastiera. Nachádzajú sa tu dielne, v ktorých mnísi, každý podľa svojich schopností, pracujú ako stolári, rezbári, vyrábajú sviečky a uhlie do kadidla, iní sa starajú o hospodárstvo a chod kláštora, a ďalší vyučujú novicov.

Vo štvrtok ráno, rozlúčiac sa s igumenom, sme sa vybrali naspäť do Prešova. Unavení, ale plní zážitkov, sme v piatok o piatej ráno prekročili hranice a boli opäť doma.

Martin Mráz, 4. ročník

Štúdiá v zahraničí ...

Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko... A všetky moje cesty sú ti známe (Ž 139, 1. 3b). Od októbra minulého roka som začal študovať na Katolíckej univerzite v Eichstädte v Nemecku, a mojim domovom, teda miestom mojej duchovnej formácie, sa stalo Collegium Orientalle (miesto resp. seminár, kde žijú bohoslovci východných obradov). Momentálne sa v Collegiu

nachádzajú bohoslovci zo Slovenska, Indie, Bieloruska, Rumunska a Ukrajiny. Na čele Collegia stojí otec rektor Dr. Andreas Thiermaier, a o duchovnú formáciu sa stará špirituál o. Martirij. Je to menšie spoločenstvo, na aké som bol zvyknutý tu, v prešovskom seminári, ale aj napriek tomu som veľmi rád, že tam som. Všetko je úplne iné, ako bolo v Prešove, a preto sa to nedá nejako porovnať. Tak ako na

Slovensku, aj tam existujú kladné i záporné stránky. To, že som tam, vidím ako Božiu vôľu. A skutočne už z niekoľkomesačnej skúsenosti môžem povedať, že Pán sa ohromne stará. Každý deň zakúšam jeho veľkú prítomnosť. Tu v Prešove sme boli zvyknutí na určitý systém, čo a kedy môžeme a máme robiť. Tam je to všetko na dobrovoľnosti. No Pán riadi i ten čas tam.

Veľmi som sa bál toho, že keď tam prídem a nebudem mať nijakú duchovnú formáciu, nezvládnem to. Ale Pán je veľký a ukázal mi svoju moc. Ba môžem dokonca povedať, že si niekedy dokážem najst' viac času na modlitbu ako v Prešove. Tu ide predovšetkým o ochotu a túžbu za Pánom. Keď chcem a túžim každý deň zacítiť Božiu prítomnosť, tak si preň

dokážem nájst' čas. Nechcem to teraz hovoriť ako chválu, ale dokážem si nájst' čas na ruženec, modlitbu časoslova, robím si každý deň punkták.

Tento článok som začal veršami zo 139. žalmu, lebo tento žalm pokladám za krásny obraz situácie, v ktorej sa nachádzam. Skutočne, keď si uvedomím, že hoci by som bol kdekolvek, viem, že Pán je so mnou. Je to skutočne dobrý pocit, keď si uvedomíte, že Pán je s vami. Aj keby ste boli na konci sveta, kdesi preč, viem, že môj Boh je so mnou. „Ak vystúpim na nebesia, ty si tam, ak vstúpim do podsvetia, aj tam si. I keby som si pripel krídla zorničky a ocitol sa na najodľahlejšom mori, ešte aj tam ma tvoja ruka povedie a podchytí ma tvoja pravica.“ (Ž 139, 7 - 10).

Jaroslav Lajčiak

My a nás program

V poslednom čísle sme Vám priblížili nás ranný program. Aby to nevyzerala tak, že sa potom celý deň nič nedeje, prinášame Vám naše aktivity počas dňa.

Po raňajkách sa všetci uberaťame do školy, teda okrem bratov šiestakov, ktorí majú vyučovanie v seminári. My ostatní sme na našej fakulte, a s radosťou, niekedy aj bez nej, počúvame prednášky, aby sme nabrali potrebné vedomosti. Tie nižšie

ročníky majú viacero jazykov, filozofiu a základy teológie. Vo vyšších ročníkoch sa snažíme čoraz viac ponárať do právd svätého bohoslovia, ktorého štúdium by nemalo pre kresťana nikdy skončiť, lebo Boha treba poznávať po celý tento život, a potom bez prestania v nebi. Po tomto vzdelávaní sa ide na obed, po ktorom je tzv. adorácia. Ide počas nej o to, aby sme si premietli doteraz prežitý deň, poprípade, niektorí bratia, sa súkromne modlia šiestu hodinku. Aby ste si nemysleli, že nemáme ani trocha voľného času, musím Vám povedať, že práve teraz sa začína vychádzka, ktorá patrí k najkrajším chvíľam počas dňa; trocha venovania sa sebe, svojim priateľkám a iným aktivitám, ako je šport, internet a pod.

Kedže študovať musíme aj mimo školu, poobede je štúdium, akési splnenie si „domácej úlohy“, a príprava na ďalší deň, poprípade skoršia príprava na skúšky a zápočty. Vtedy si robíme aj seminárne práce na jednotlivé predmety, alebo čítame nejakú knihu.

Po večeri, lektúre (teda čítaní nejakej náboženskej literatúry) a pol druhá hodine voľného času sa schádzame na večerné modlitby, väčšinou na večiereň, po ktorých sú punktá duchovného otca, teda ide o body na ranné rozjímanie. No a na záver? Po celodennom vyčerpávajúcom programe zaslúžený odpočinok so slovami žalmu na perách: „Da voskresnet Boh..., ktoré sú zakončením každého dňa.

Christós posréd'i nás!

Michal Bučko, 4. ročník

„Nech si nikto nenamýšľa, že môže zbožne žiť a pritom sa nenamáhať, nezápasíť sám so sebou (so svojimi veľkými i malými túžbami), s tým, na čo si predtým navykol a robil rád.“

starec Nikodém Agiorita

Postríženie

Postríženie je prvý stupeň kňažstva a tiež prvý krok vpred k oltáru a službe cirkvi, toho človeka, ktorý túži po kňazstve a dokonalej nekrvavej službe Bohu skrze ľudí. Čtec a pivec číta apoštol pri svätej liturgii, nosí sviečku (obraz Kristovho svetla), tiež číta žalmy a načalá na rôznych bohoslužbách cirkvi. Učí sa slúžiť tomu, čo mu je zverené.

Svätý Simeon Solúnsky hovorí o postrížení: „Postríženec sa vzdáva svojich vlasov na znak toho, že sa dáva celý Bohu, keďže vlasy zdobia celé jeho telo, tak ako kvet zdobí stonku a listy.“

Terajší štvrtáci prijali túto milosť Svätého Ducha v troch dátumoch: bohoslovci Košického apoštolského exarchátu 27.12.2005 v katedrálnom chráme Narodenia Presvätej Bohorodičky a prešovskí bohoslovci v dátumoch 8.2. a 22.2.2006 v kaplnke

Najsvätejšej Trojice z rúk prešovského eparchu Jána Babjaka.

Nech teda milosť Svätého Ducha pôsobí hojne v našich srdciach a životoch, aby sme sa stali hodnými účastníkmi Božieho života.

Slavomír Nergeš, 4. ročník

Akcia UA

Každá dovolenka, rekreácia, alebo školský výlet sú neoddeliteľne späté s dobrou náladou. Pri takýchto spoločných akciách sa budujú a posilňujú priateľské vzťahy. Tak tomu bolo aj na výlete nás – druhákov. Oranžová revolúcia, pologuľovité veže, dobrý ľudia nenároční na životné podmienky.

Ukrajina. Z cestovateľského hľadiska postkomunistická krajina.

Pre nás sa tento výlet začal v pondelok oveľa skôr ako vstávame zvyčajne. Niektorí po ľahkom, iní po ťažkom, boji so svojou posteľou sme po krátkej modlitbe vyrazili. Spoločná cesta z Prešova do Košíc nás trocha unavovala, ale my sme sa nedali premôct. Pokračovali sme do Čopu, prešli colnou kontrolou a už sme boli o niečo bližšie k svojmu cielu. Nasadli sme do vlaku, ktorý smeroval do Ľvova.

Dlhú cestu sme si spríjemnili obedom, rozhovormi a hrami. Niektorí z nás obdivovali krásu „ukrajinskej zeme“, najmä prechod cez Karpaty.

Vo večerných hodinách sme dorazili do cieľa – Ľvova. Už len nájsť ulicu, na ktorej je seminár. Tu sme prvýkrát uvideli typický ukrajinský autobus – maršutku, ktorých je na celej Ukrajine neúrekom (niečo ako u nás MHD). Na naše veľké šťastie, hned' tá prvá šla na „našu“ ulicu.

V seminári, ktorý sa nám zdal obrovský (je to totiž seminár pre asi 300 bohoslovcov), nás milo privítali a ubytovali. Deň sme ukončili chutnou ukrajinskou večerou a modlitbou. Utorkové ráno začalo, ako inak, liturgiou v seminárskej kaplnke. Po raňajkách sme sa vybrali spoznať centrum Ľvova. Popoludnie bolo vyplnené nanajvýš zaujímavo. Tento zážitok nám opíše Adam.

Základnou vlastnosťou Ukrajiny je asi ten fakt, že tam pred pár rokmi skrachovala štátnej autobusová doprava. Prečo je tento transportný nedostatok až taký dôležitý? Na priblíženie nám poslúži trinásťčlenná skupinka bohoslovcov druhého ročníka a otec prefekt, ktorá sa pokúša dopraviť z bodu A do bodu B.

Je vlhko, mrazivo a čakaciu atmosféru dopĺňa studený vietor, hádam až priamo z Ruska. 22-ka, hurá, krv sa zrazu rozprúdi od návalu adrenalínu, ale vzápäť tvrdne ako sedadlo - lehátko v ukrajinskom vlaku. Akási tvár natlačená na prednom okne maršutky nám svojim pokynom jasne naznačuje, že musíme čakať na kamaráta idúceho rovnakým smerom. Niekedy sa však stáva, že ak chce niekto práve v takejto situácii vystúpiť, „beťár“ ujo maršutkár zastaví pred alebo za zástavkou plnou ľudí, aby nestihol nikto, a trinásti utekajúci bohoslovci a otec

prefekt už vonkoncom nie, pristúpiť. Raz sme boli svedkami i takej situácie, že do preplnenej električky sa snažilo nastúpiť asi 70 Ukrajincov. Skončilo to menšou bitkou a jedným ujom privretým vo dverách idúcej električky. No za jednu hrivnu určite stál zážitok, kedy sme sa museli pre už spomenuté problémy, náhodne rozdeliť na menšie „chaos“ skupinky. A tak sa násilným vyťahovaním Volodymyra z rozbiehajúcej sa maršutky stala situácia, keď sa nám skoro podarilo stratiť otca prefekta. Totižto vďaka tomuto nášmu, pre tretiu „chaos“ skupinku zachraňujúcemu zákroku, ostala druhá skupinka bez človeka, ktorý by vedel kde vystúpiť a tento nedostatok sa postaral o ich šokujúcu neprítomnosť v mieste B. Totiž druhá skupinka s otcom prefektom sa vyskytla v mieste C. Vôbec si nemyslím, že je Ľvov malým mestom, ale vďaka Božej milosti sa takým určite vtedy stalo. Cez SMS a nejasný pokyn uja maršutkára, akoby

zázrakom na miesto B tesne pred odchodom ďalšieho spoja dobieha i stratená časť našej seminárskej posádky. Stratená skupinka č. 2 v zložení otec prefekt, Peter, Lukáš a Martin, si nahradila rannú rozsvičku asi kilometrovým behom.

Ďalej už bola naša cesta pokojná. Šťastne sme sa doviezli do Univa. Tu nás o. Jozef Maxim oboznámil s historiou kláštora. Po modlitbe pri čudotvornej ikone nasledovala večera. Neskôr, po požehnaní o. igumena, nasledoval krátky presun do kláštornej cerkvi na večiereň. Pred ňou sa ešte modlil deviaty čas a boli sme prítomní i na mníšskej obliečke do podriásnika. Po rozlúčke s o. Jozefom sme sa pobrali späť do Ľvova. Naše únavou zmorené nôžky nás do seminára doniesli až neskoro večer. Boli sme nanajvýš unavení, ale plní zážitkov.

Streda začala pre nás zhurta. Po raňajkách bolo naše čakanie na maršutku márne. Trvalo dlho, pokiaľ sme sa konečne dostali na miesto určenia pre tento deň.

Bol to katedrálny chrám svätého Juraja, kde sa práve, na sviatok Stretnutia Pána (na Ukrajine totiž ešte stále používajú Juliánsky kalendár), konala biskupská vysviacka. Po slávnostnej svätej liturgii nasledovalo posvätenie sviečok. Ked' sa

katedrála vyprázdnila, išli sme sa pomodliť do krypty, kde sú pochovaní gréckokatolícki ukrajinskí metropoliti: vladyka Slipij a vladyka Šeptickij. Po tomto jedinečnom zážitku nasledoval obed, ktorý všetkým hľadošom veľmi dobre padol. Hned' na to nás

netrpeživo čakalo Ukrajinské národné múzeum. Večer sme sa modlili večiereň, ktorú slúžil náš otec prefekt. Vo štvrtok sme sa vybrali na nákupy a spoznávanie ešte nepoznaných častí centra. Predtým však bolo v pláne stretnutie s o. rektorm miestneho seminára a podčakovanie za srdečné prijatie a pohostinnosť. V meste sa každý vybral svojou cestou. Popri tom sme ale stihli zájsť i na pravý ukrajinský trh a nazrieť i do množstva iných obchodov.

V seminári sme sa pobalili, rozlúčili, a začala naša spriatočná cesta. Cestovali sme nočným vlakom a ráno sme vystupovali v Užhorode. Tu sme strávili posledné chvíle na ukrajinskej strane. Zašli sme na trh, ako inak ako maršutkou, nakúpili posledné suveníry a darčeky. Po prekročení hranice

bolo v pláne opäť si prestaviť čas na hodinkách a hajde domov, tentokrát autobusom. Náš príchod sprevádzalo rýchle hľadanie si svojej postieľky a jej následná okupácia. Všetci sa ale isto zhodneme, že to stalo zato. Vďaka Pánovi za tento čas!

Peter, Adam, Martin, Kamil

Duchovná obnova po prázdninách

Po dlhších zimných prázdninách prišiel deň, keď bolo potrebné pobrať sa späť do seminára. Odchádzalo sa mi ľažko a pravdepovediac sa mi ani veľmi nechcelo. Po príhode do seminára nás počas víkendu čakala duchovná obnova, na ktorú som sa veľmi tešil, lebo som cítil, že ju potrebujem. Už prvé rozjímanie ma veľmi oslovilo, keď som sa porovnával s Petrom a zistil som, že na rozdiel od Petra niekedy nie som ochotný zatiahnuť na hlbinu. Uvedomil som si, že ak chcem stretnúť Ježiša, musím ho hľadať v hlbke svojho srdca. Aj ďalšie rozjímanie bolo oslovujúce, lebo som si opäť uvedomil, že som slabým človekom. Matúš bol po výzve Ježiša: „Nasleduj ma!“ bol ochotný zanechať všetko čo mal a ísť za ním. Pripomína mi to moju situáciu pred odchodom do seminára. Nasledujúce rozjímanie o emauzských učeníkoch ma nabádalo, aby som sa tak ako sa emauzskí učeníci vrátili „noví“ z Emauz, aj ja vrátil po duchovnej obnove „nový“ do ďalšieho života v seminári. Ježišova výzva Jairovi po smrti jeho dcéry: „Neboj sa, len ver“, mi hovorila, aby som sa aj ja v zdanlivu beznádejných situáciách dokázal spoliehať, tak ako Jairus, na Ježiša. Počas celej duchovnej obnovy bolo mnoho bodov, ktoré mi mali čo povedať. Moje očakávania, s ktorými som vstupoval do duchovnej obnovy boli mnohonásobne naplnené a mal

som veľký duchovný zážitok z tejto duchovnej obnovy. Bola pre mňa dobrým odrazovým mostíkom do ďalších troch mesiacov formácie v seminári, a zároveň aj krásnou bodkou za prázdninami.

Martin Dudok, 2. ročník

Správny smer

Volám k Bohu deň,
ba i kúštok z noci.

Bud' vždy pri mne,
lebo zhyniem bez pomoci.

Prečo Pane, prečo doliehajú
skúšky na mňa také ťažké?

Padám často, doráňaný som už.
Myslíš to so mnou ešte vážne?

Odpoved' ja ťažko čakám,
v prachu zas a znova.

Si môj milovaný syn, zrazu počuť,
a srdce mi od radosti chvály volá...

Ak by si nebo, už na zemi našiel,
tešil by si sa ku mne hore?

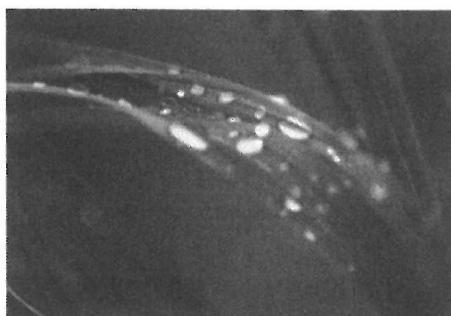
Tvoja otázka je jasne daná,
odpoved' ja hľadám v Tvojom slove.

Vraj ma chceš zocelit',
čistíš ma ako zlato v ohni.

Aby si si bol mojou láskou istý,
vravíš: „Teraz sa ohni!“

Ohni sa teraz,
pokial' mladost' ti je sestrou,
opáš sa sám,
ale mojou chod' vždy cestou!

Kamil Ganóczy, 2. ročník

Pút' do Oстurne

Čas po skončení všetkých skúšok je pre seminaristov, okrem iného, aj časom ročníkových výletov. Samozrejme, že aj my sme využili túto možnosť. Podarilo sa nám nahovoriť o. Radoslava Tótha, kňaza v Oстurni, na priam neuveriteľnú vec; a to aby na tri dni prijal pod strechu šest' hladných krkov. Za zmienku snáď stojí udalosť, ktorá sa stala v Spišských Hanušovciach, kde sme nestihli prípoj do Oстurne, a ako sme sa dozvedeli, bol aj posledný. Skupina turistických nadšencov sa veľmi potešila, lebo pred nami bolo 12 kilometrov cesty do Oстurne. Skupina menej zdatných trošku protestovala (patril som tam aj ja). Nakoniec sme sa predsa len vydali na „pút' do Oстurne“. Po 15 min. cesty si na svoje prišla aj skupina „protestantov“ vedená Emilom.

Práve tou cestou z Veľkej Frankovej do Oстurne prechádzal na svojom Renaulte o.

Rado, ktorí auta a sa na to až o dve všetkých a srdečne dostalo od

P r v ý

nás samozrejme zobrajal do svojho odviezol na svoju faru. „Nadšenci“ isté miesto ako „protestanti“ dostali hodiny neskôr. Po príchode nás otec s manželkou veľmi vrúcne privítali. Osobitného uvítania sa nám ich energickej dcérky Dominiky. spoločný večer sa niesol v duchu príjemnej pohody a oddychu s domácimi. Po výdatnom nočnom spánku sme sa asi okolo poludnia vybrali trošku spoznávať čistú a nedotknutú prírodu Oстurne. Bolo to priam úžasné vidieť tie zasnežené končiare vrchov. Celú túru nám troška stňovala snehová pokrývka, ktorá nám miestami siahala nad kolená. Dary, ktoré nám „pani zima“ ponúkla, sme naplno využili pri „guľovačke“ a „sánkovačke“. Na

odviezol na svoju faru. „Nadšenci“ isté miesto ako „protestanti“ dostali hodiny neskôr. Po príchode nás otec s manželkou veľmi vrúcne privítali. Osobitného uvítania sa nám ich energickej dcérky Dominiky. spoločný večer sa niesol v duchu príjemnej pohody a oddychu s domácimi. Po výdatnom nočnom spánku sme sa asi okolo poludnia vybrali trošku spoznávať čistú a nedotknutú prírodu Oстurne. Bolo to priam úžasné vidieť tie zasnežené končiare vrchov. Celú túru nám troška stňovala snehová pokrývka, ktorá nám miestami siahala nad kolená. Dary, ktoré nám „pani zima“ ponúkla, sme naplno využili pri „guľovačke“ a „sánkovačke“. Na

faru sme sa vracali unavení a premočení. „Pani domáca“ nás už čakala s vynikajúcim jedlom. Zvyšok dňa sme si spríjemnili pekným filmom. Nedel'a bola dňom nášho odchodu. Po spoločnej liturgii a poslednom obede sme sa rozlúčili a vybrali na cestu domov. Všetci sme sa vrátili plní entuziazmu a chuti do života. Tým sa to pre mňa neskončilo. Tento výlet mi dal podnet hlbšie sa zamyslieť nad dvoma skutočnosťami: príroda a láska. Ked'že nie som veľký turista, na prírodu som sa doteraz pozeral ako na niečo čo je tu, je stvorené Bohom, je súčasťou nášho života, ale nič viac a nič menej. Práve cez prírodu v Oстurni mi Boh odkryl, ako ho v nej môžem hlbšie spoznávať, ak budem vnímaný na hlas jej reči; ktorý je v konečnom dôsledku hlasom samého Boha. Tou druhou skutočnosťou je láska. Úlohou a poslaním kňaza a jeho rodiny je dávať tomuto svetu lásku, ved' v nej je život. Veľmi ma oslovila pohostinnosť a srdečnosť s akou nás o. Rado s rodinou prijali na svojej fare. Uvedomil som si, že oni doslova naplnili prikázanie lásky. Tu sa môžu naplno vzťahovať Ježišove slová: „Chod' a rob aj ty podobne!“ Tento výlet nebol len akýmsi oddychom, ale aj púťou; hoci nie v pravom zmysle slova. Za všetkých a za všetko bud' chvála a vd'aka Bohu Otcovi, Synovi i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Martin Terkanič, 3. ročník

Svätý Gregor Teológ učí: „Najvyššia múdrost je život, ktorý si zaslhuje pochvalu a to život očistený Bohom, Ním – Najčistejším a Najsvetlejším, ktorý od nás očakáva iba jedinú obet očistenia. Najvyššia múdrost je opovrhovať múdrost'ou, ktorá vychádza zo slovných úsudkov, slovných zvratov, dvojzmyselných a nepotrebných protikladov. Ja osobne vychvalujem tú múdrost', a som po nej neustále smädný, ktorou rybári zlapali do svojich evanjelských sietí celý svet a premohli svojím dokonalým a priamym slovom upadajúcu do zabudnutia svetskú múdrost'.

(Triády, s. 37)

Christos Voskrese!

Drahí naši kamaráti do seminársko – bohosloveckého stavu! Ale taktiež milé slečny a chlapci, dámy a páni, sestry a bratia, drahé deti...

Určite vám niekedy (napr. pri čítaní Prameňa) prebehne mysl'ou otázka: Ako asi vyzerá život bohoslovca? Poviem vám, je to chvíľami dosť zaujímavé...! Nuž a preto vám ponúkame určitú možnosť, ako nahliadnúť do života za seminárskou bráničkou

Vyhlásujeme súťaž o najlepšiu (najbláznivejšiu, najnenormálnejšiu, najextrémnejšiu, najpraktickejšiu, najsmutnejšiu, najnepochopiteľnejšiu a samozrejme najduchovnejšiu) otázku na život seminaristu!

Využite teraz túto akciu a svoje právo vedieť o nás čo najviac. Pre vás kandidáti to bude určite možnosť, ako sa čo najlepšie pripraviť na neľahkú úlohu, pre ktorú ste sa rozhodli. Nuž a pre vás ostatných je to možno splnenie vášho dávneho sna. Ktovie, o čom snívate?

Ale ako sa hovorí: "Dneška šicko daco stojí", tak aj túto mimoriadnu akciu i my štedro a milosrdne odmeníme. Najlepších otázkochtivých uchádzačov, ale i ostatných, ohodnotíme modlitbou svätého ruženca, ktorý sa modlíme v nedele večer, a uverejníme v najbližšom vydaní Prameňa (samozrejme i s odpoved'ou)!

Veríme, že sa už neviete dočkať. Ako malé povzbudenie vám ponúkame dve otázky, ktorými vás chceme inšpirovať pre účasť na tejto mimoriadnej akcii. Tak napr: Kto má v seminári prezývku „Radar“ a prečo? Alebo: Aké dievča sa skrýva za kamerou na bráničke a či sa nevie najprv slušne pozdraviť?...

Na vaše príspevky sa už netrpezlivo tešíme a vopred vám za ne z nášho veľkého srdca d'akujeme.

Drahí kandidáti, ako d'alejšiu šancu pripraviť sa na vaše povolenie, pre ktoré ste sa šľachetne rozhodli, vám ponúkame iba my a iba v Prameni časť zo psychotestu, ktorým musíte prejsť, ak sa chcete zúčastniť nášho 7-ročného duchovno – formačného zájazdu!

A pre vás ostatných nech táto časť psychotestu slúži ako záruka, že v seminári sme všetci normálne vyšetrení. Nech sa páči:

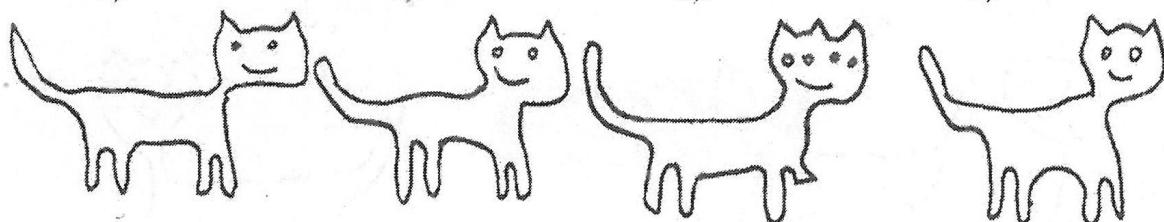
1. Ktorá mačička najlepšie vidí a počuje, ale najhoršie chodí?

a).

b).

c).

d).

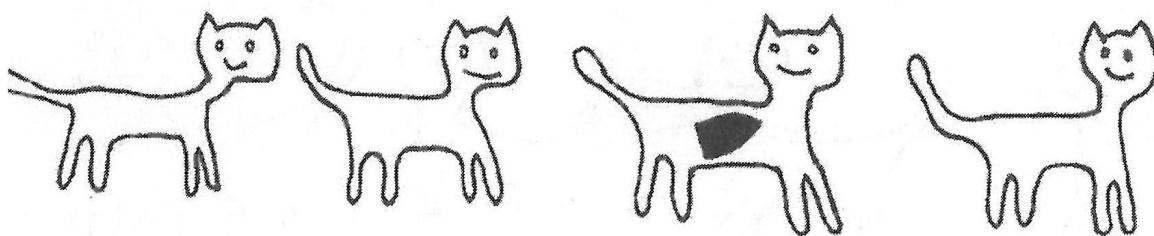
2. Na ktorú mačičku spadla žehlička?

a)

b).

c).

d).

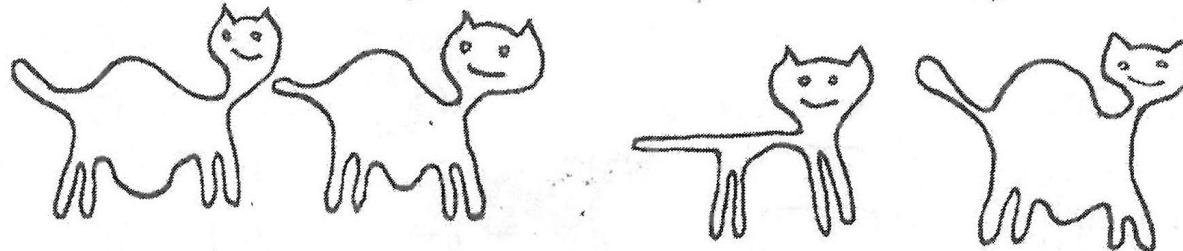
3. Ktorá mačička nepapala Whiskas?

a).

b).

c).

d).

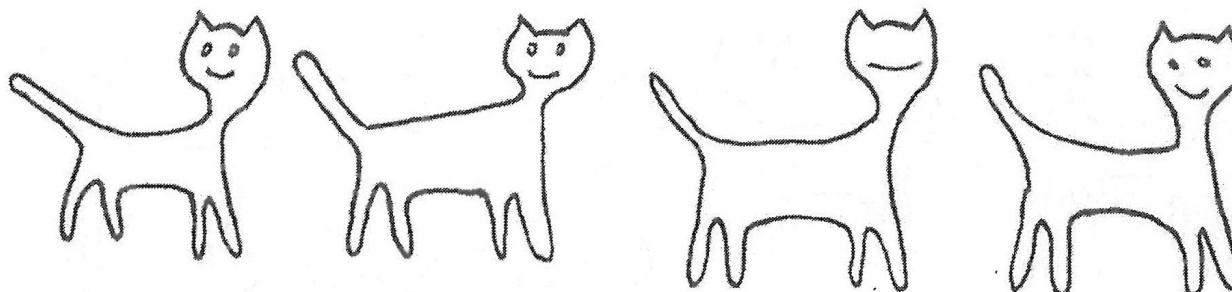
4. Ktorá mačička nenosila okuliare s UV filtrom?

a).

b).

c).

d).

A keby vás ani to nepresvedčilo o úplne normálnom živote bohoslovca a možno vás odrádza práve ľažké štúdium na našej fakulte, nebojte sa! Aj tento problém sme dávno vyriešili! Tu je zopár výrokov našich „profesorov“, ktorími sa prezentovali na svojich hodinách. Tak napríklad:

Krest'ania boli proti olympijským hrám, lebo pápežovi sa nechcelo behať.

Bohoslovci majú problém, keď nemajú problém.

Ta kec je to kus látky (nábederník), ta to nemože buť palica!

Co tam taký učiteľ, len merkuje, žeby sebe dzeci s pirkom oko nevypichli.

Boli dvaja mučení: Sv. Hier a sv. Nim (Hieronim).

Aj v nebi bude osobitné oddelenie pre tých, čo nemali radi ekológiu.

Flavián bol vyrafaný tak, že po troch dňoch zomrel.

Bolo by dobre, aby ste použili aj šedivé bunky medzi ušami.

No, kto je dnes bez hriechu? Ved' ešte len človek vyjde zo spovednice, zakopne a už poduma plano...

Verím, že ste milo prekvapení a obohatení z nášho seminárskeho života, a už nič nezabráni vášmu rozhodnutiu stať sa gréckokatolíckym bohoslovcom.

Tešíme sa na vašu účasť!

Svoje otázky posielajte na, pre vás, už isto známu adresu:

PRAMEŇ

Gréckokatolícky knazský seminár

Sládkovičova 23

Prešov 080 01

Heslo: Za bráničkou seminára

Pripavili Memil & Tibor

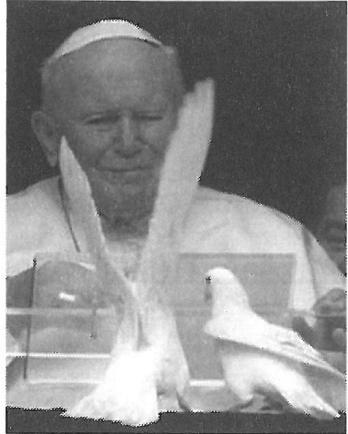
Úsmev Jána Pavla II.

Bazén

Ked' sa pýtali F. Königa, arcibiskupa Viedne, na l'udksé slabosti Svätého otca Jána Pavla II., kardinál sa usmial a odpovedal: „*Do dnešného dňa som nevidel, žeby pil vodku, ako o tom písali noviny. Neodmieta však pohárik vína.*“

Ked' Ján Pavol II. Prikázal vybudovať vo svojej letnej rezidencii bazén, upozornili ho na výdavky spojené s takýmto plánom. Vtedy on odpovedal s milým úsmevom: „*Ked' pápež umrie, bude to znamenať omnoho vyššie výdavky. Svätý otec teda musí byť zdravý a zdatný.*“

Portréty

Vo februári 1982 uskutočnil Ján Pavol II. druhú apoštolskú cestu do Afriky. Počas nej pápež navštívil 4 africké krajiny, medzi nimi aj Benin, ktorého vláda je prokomunistická.

V prezidentskom paláci, alebo, ako tu hovoria – v Ľudovom dome, sa uskutočnilo stretnutie prezidenta Kerekou so Svätým otcom Jánom Pavlom II. Diplomatom a novinárom, biskupom a ministrom zhromaždeným na stretnutí, sa naskytol nevšedný obraz. Na stenách viseli 4 portréty: Karla Marxa a Lenina, Mao Ce-Tunga a ... Jána Pavla II. Viseli vedľa seba na stene tak, ako sa srdečne zhovárali súdruh prezident Kerekou a Svätý otec Ján Pavol II.!

Pripávali Martin a Peter

Ikona vzkrieseného Krista zjavujúceho sa Márii

(Výklad ikony na zadnej strane obálky)

Ikona ako viditeľný obraz neviditeľného Boha nám chce oňom vždy čosi povedať. Ponorme sa preto aj my do ticha modlitby, nechajme hovoriť Boha k nám, a pozrime sa, čo nám odhaluje táto ikona o našom živote a vzťahu k Nemu. Nuž, táto ikona vzkriesenia Pána založená na evanjeliovej správe Jn 20,11 – 18 je zaujímavá už práve samotným faktom, že je. Pýtate sa prečo? Všetci poznáme rozličné ikony vzkriesenia, ale táto figuruje v našej mysli minimálne, ak vôbec. A už v tomto fakte je ukryté jej prvé posolstvo. Totiž, že niektoré pravdy a vlastne celý náš život majú rozličné uhly, z ktorých na nich môžeme nazeráť, či už my, alebo naši blížni. Aj vzkriesenie nemusí pre každého vyzeráť rovnako, aj keď je rovnaký a má rovnaký účinok.

Jaskyňa v pozadí až nápadne pripomína jaskyňu na ikone Kristovho narodenia, ktorej bola predobrazom, takisto aj kedysi obraz plienok pri Kristovom narodení nachádza plný zmysel teraz, pri plachtách, ktoré v hrobe vidieť prázdne. Truhla v ktorej spočívajú plachty pripomína kolísku z ikony Narodenia, a kým ona vtedy bola začiatkom, prázdna truhla a hrob sú novým začiatkom pre všetkých. Strom so zelenými ratolestami v pozadí jaskyne, má rovnakú symboliku ako strom za jaskyňou narodenia, a teda poukazuje na nový život vo Svätom Duchu, ktorý nám daroval Kristus.

Zahľad'me sa na obraz Márie Magdalény, lebo jej sa Kristus zjavil ako prvej. Nie apoštolom, ale žene, a veľkej hriešnici. Toto nám chce ukázať dva aspekty na prežívanie nášho kresťanstva. Prvým je fakt, že aj my, hoci sme hriešni, máme šancu, pretože Kristus prišiel aby všetkých spasil. Naozaj všetkých! Druhý aspekt, možno trochu ľažší na počúvanie, je fakt, ktorý sa vynára s myšlienkovou, ktorej mnohokrát prepadáme, a tou je vlastná dokonalosť. Koľkokrát sme v srdci odsúdili hriešnikov, mysliac si, že robíme všetko správne. Ale Boh prišiel, aby spasil všetkých, a dokazuje

to práve tým, že sa zjavil, ako prvej, žene a veľkej hriešnici.

Nuž, my sme mnohokrát ako Mária Magdaléna, hľadáme Krista niekde ďaleko a on je blízko pri nás, a niekedy ešte bližšie, ako si myslíme. A navyše, položme si otázku, nie sme niekedy aj v my ako Mária Magdaléna, ktorá hľadala mŕtveho Boha? Ale on je iný, ako si ho predstavujeme. Žije, ale je iný, ved' ani ona ho hned' nespoznala, ani apoštoli. Spoznať sa dáva iba srdcom, ako to dokázal pri zázračnom rybolove Ján (Jn 21,7). Snažíme sa pochopiť všetko, aj nepochopiteľného Boha, a zabúdame, že to najdôležitejšie je ľudskými očami neviditeľné, dá sa vidieť iba srdcom.

A tak vám aj ja prajem, aby vám a vaším blížnym aj táto Pascha otvorila duchovné oči, aby ste mohli vidieť a kráčať s radosťou za svetlom, ako Mária Magdaléna.

Christos Voskrese!

Daniel Černý, 4. ročník

...aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.

„Aké je dobré pre človeka, keď ide sám. Nik sa o neho nestará, on sa nemusí o nikoho, má od všetkých pokoj.“ Určite tieto myšlienky dobre poznáte aj z vlastnej hlavy, no je veľmi zaujímavé, že taktiež postihujú aj bohoslovca uprostred šesťdesiatich spolubratov, ktorí sú nonstop „s ním“.

No Boží plán aj pre mňa však vraví čosi iné: „*Neste si vzájomne bremená*“ (Gal 6,2), „*navzájom sa potešujte a povzbudzujte jeden druhého*“ (1Sol 5,11), „*Majte účasť na potrebách svätých*“ (Rim 12,13).

Ked' diabol (z gr. diabulos – ten, ktorý rozdeľuje) začína mať problém zo spoločenstvom ľudí, ktorí spoločne nasledujú Krista (Svetlo života) a nie jeho, začína im (teda nám) do sŕdc zasievať práve takúto egoistickú lásku k samote a "nezávislosti". Takto si podľa starého hesla „rozdeľuj a panuj“ častokrát v spojení s klamstvom

používa nielen tie naše horšie, ale i lepšie vlastnosti na to, aby sme sa „dobrovoľne“ vzdialili od „stáda“ uprostred ktorého je pastier -Kristus a ostali sami v tme, uprostred ktorej som „JA“.

Vtedy môj Pán vd'aka modlitbe môjho spoločenstva (veriacich ľudí okolo mňa) prichádza ku mne a vraví. „Ja som si vyvolil teba a nie ty mňa“ (porov. Jn 15,10). No ked' ma nepresvedčí ani tento jeho osobný záujem, že prišiel do tmy len kvôli mne, ide d'alej a necháva sa v tej tme aj za mňa pribiť na kríž. ...

Z očí mi padajú slzy, už nekopem, nevzpieram sa. Ten nevinný, ktorý v hriechu zomrel namiesto mňa, však neostáva mŕtvy. Zachránil ma pred pohltením samotou. Rozbíja jej brány a v bezpečí svojich pliec ma nesie späť.

Vďaka ti Pane za mojich bratov, za mojich farníkov, kňazov i všetkých veriacich okolo mňa, lebo sú ľud'mi, cez ktorých sa o mňa staráš. Tak nech majú účasť na mojej radosti, že som našiel Krista –vzácnu perlu priamo uprostred nich.

„Napokon, bratia, radujte sa a zdokonalujte sa, povzbudzujte sa navzájom, rovnako zmyšľajte, žite v pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami.“ (2Kor 13,11)

Adam Mackovjak, 2. ročník

Z našich tradícií

Požehnanie pokrmov na nedel'u Paschy

Naše paschálne pokrmy majú súvis s paschálnou hostinou, pri ktorej Židia obetovali baránka, ktorý bol predobrazom „Baránka Božieho,“ Ježiša Krista (Jn 1, 29). Paschálny kánon vyzdvihuje Ježiša Krista ako našu Pachu, pretože „*ako jednoročný baránok, za všetkých nás bol zabity Kristus*“ (tropár 4. piesne). Náš Pán opísal účasť na Božom kráľovstve ako „vel'kú hostinu“ a jeden z poslucháčov reagoval:

„*Blahoslavený, kto bude jest' chlieb v Božom kráľovstve!*“ (Lk 14, 15n.). Kniha Zjavenia nám opisuje túto nebeskú hostinu ako „svadobnú hostinu Baránkovu“ (Zjv 19, 9). A tak liturgicky jediac veľkonočné pokrmy napĺňame výzvu „*zúčastnime sa na oslave Krista v jeho božskom kráľovstve*“ (tropár 8. piesne kónona).

O paschálnom košíku

Pascha (chlieb): Symbolizuje Pána Ježiša Krista, „*živý chlieb*“ (Jn 6, 51) „*ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jest*“. Tak nám paschálny chlieb pripomína prítomnosť „pravej Paschy“ Ježiša Krista. O tom hovorí aj spev tropára 9. piesne: „*Prisľúbil si, že s nami iste ostaneš do konca vekov Kriste*“.

Šunka: Mäso symbolizuje obet' starozákonnej Paschy, ktorá bola nahradená Kristom, novou Paschou a Baránkom Božím, ktorý poslúchol vôle Otca, ako urobil aj Abrahám, ktorý bol pripravený obetovať svojho jednorodeného syna na Boží príkaz. A z modlitieb vyplýva, že symbolizuje aj *vykrmnené tel'a*, ktoré dal pripraviť otec mŕnotratnému synovi (symbolizujúcemu padnuté ľudské pokolenie) po jeho návrate k nemu (Nebeský Otec). Nuž a tak Pascha je návratom ku Bohu a našou radostnou účasťou na požehnaniach Spasiteľa, ktorý prisľúbil byť „*pravým pokrmom*“ (Jn 6, 55).

Sol': Táto prísada, nevyhnutná pre chut' jedla, nám pripomína, aby sme ako kresťania boli vždy „*sol'ou zeme*“ (Mt 5, 13).

Vajíčka: (Pysanky) Predstavujú nový život a vzkriesenie, lebo ako je vajíčko uzavreté, ale nesie v sebe nový život, a tento život prerazí škrupinu a príde von ako nový život, tak bol aj hrob zapečatený, ale obsahoval večný život, ktorý rozlomil pečate a daroval nám večný život. Tradícia tiež hovorí, že Mária Magdaléna bola prvá, ktorá dala vajíčko cisárovi Tibériovi, ako symbol viery kresťanov vo večný život.

Chren: Táto bylina tiež pripomína prvú Paschu (chren je stále súčasťou židovskej paschálnej večere) a trpké utrpenie, ktoré za nás Kristus podstúpil. V starozákonnom kontexte ukazuje na 40 ročné putovanie púšťou – náš štyridsaťdňový pôst.

Sviečka: Pripomína kresťanom povolanie byť vždy „svetlom sveta“ (Mt 5, 13).

Hrudka: (Syrek alebo syrec), cvikla, maslo, dekoratívna dečka na pokrytie košíka.

Podľa GCU Messenger 5. 4. 1979 spracoval

Daniel Černý, 4. ročník

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Barna Martin

Grafická úprava: Ganóczy Kamil

Kačur Peter

Jazyková úprava: Bučko Michal

Kačur Peter

Foto: Krolák Róbert
Šofranko Jozef

Roman Martin

Redakcia si vyhradzuje právo na
úpravu článkov.

Adresa redakcie:

Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.gojdic.sk

Veľmi pekne Vám d'akujeme, za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminaristom cez náš fond.

Predstavení seminára

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ, n. f.

Fond podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania Gréckokatolíckej cirkvi

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ vznikol v roku 2001 za účelom podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania seminaristov a predstavených kňazského seminára, žiakov základných a stredných gréckokatolíckych a cirkevných škôl, podpory celoživotného vzdelávania biskupov, kňazov a laikov, ochrany a rozvoja duchovných a kultúrnych hodnôt Gréckokatolíckej cirkvi, ochrany a podpory zdravia.

Číslo účtu (SKK): 10006 - 66513060/4900

Číslo účtu (EUR): 810003 - 6318060/4900

IČO: 36167126

Adresa: sv. Ján Krstiteľ, n. f.

Správca fondu: ThDr. Miroslav Dancák, PhD.

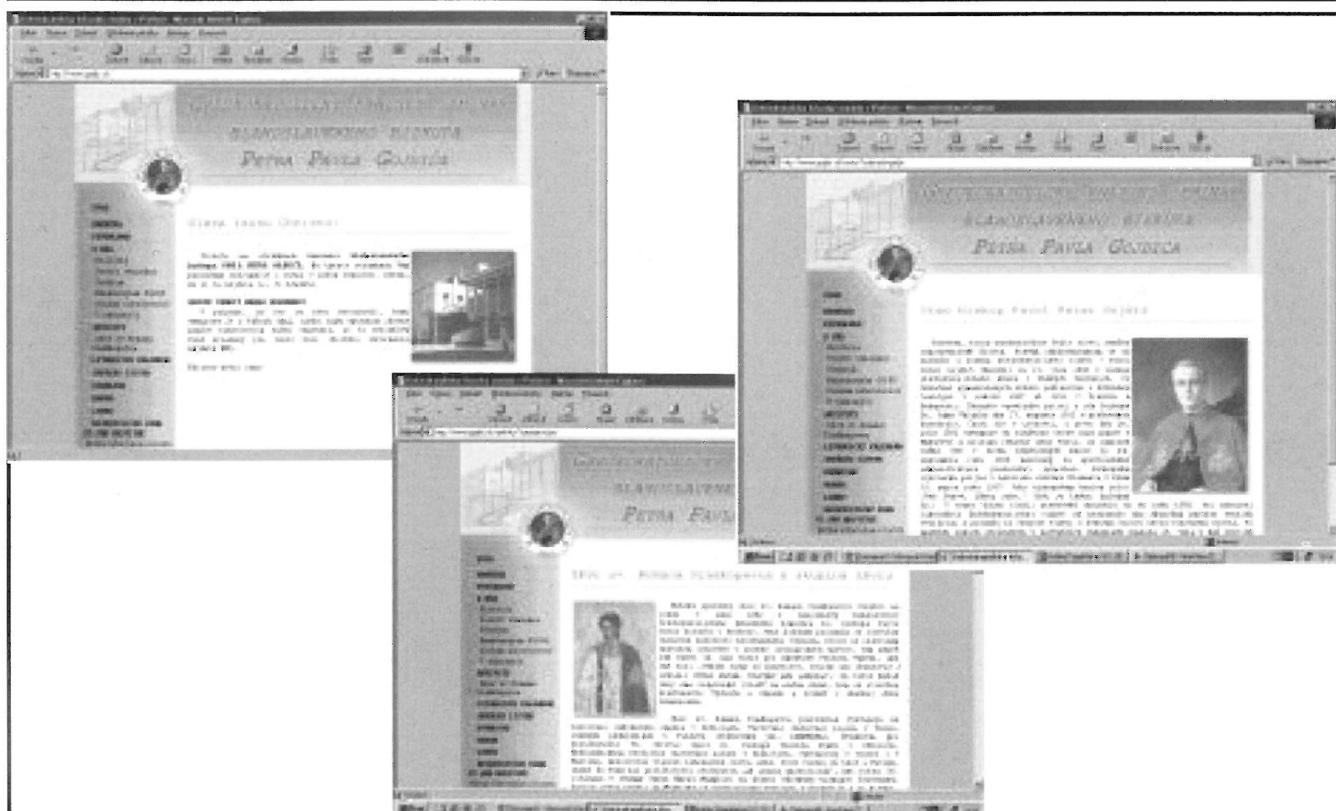
Sládkovičova 23, 080 01 Prešov

tel.: +421 051/75 673 80

mdancak@unipo.sk

fax : +421 051/75 673 77

web stránka: <http://www.gojdic.sk/>

Navštívte našu web stránku: www.gojdic.sk

ΙΑΣΟΣΠΟΣ ΟΠΧ ΕΚΤΙΚΕ

Ω

ΤΑΦΟ

